

Nukketeatteripäivän julistus 2025

Jose Salo/Teatteri Liikutus

Hyvät kollegat ja ystävät. Te kaikki rakkaat ihmiset. Hyvää nukketeatterin päivää! Saatuani pyynnön kirjoittaa tämän vuoden julistus, oli minun silmäiltävä läpi aiempien vuosien julistuksia. Mikä voimaannuttava kokemus! Lähes 20vuotta kiihkeitä, innostuneita, tulisieluisia nukketeatteria ja kulttuuria ylistäviä tekstejä. Juuri sitä, mitä näinä aikoina kaivataan.

Ja näistä ajoista: Ne tuntuvat välillä kovin raskailta. Sodat, huoli ilmastosta, lajikato, leikkaukset. Listaa voisi jatkaa kauan. Nukketeatterillisesti ajateltuna voisi jopa harmittaa, että niinkin kätevä ja nukketeatterin teossa erittäin tarpeellinen kapistus, kuin sakset, on nyt valjastettu elämän kurjistamiseen, vahingon tekoon ja niiden toimintaa yritetään suitsia. Esineteatterin tekijän päähän pätkähtää ajatus: ”Kysyttiinkö saksilta koskaan, haluavatko ne olla moisessa mukana? ” Ehkä sakset haluaisivat olla avaamassa kirjekuoria, jotka sisältävät myönteisiä apurahapäätöksiä. Ehkä ne haluaisivat leikata kiiltäviä, punaisia silkkinauhoja uusien nukketeatteritalojen edessä iloisten ihmisten hurratessa ja läpsyttäessä käsiään yhteen. Tai ehkä ne mielivät muiden työvälineiden seuraan, valmistamaan uutta lastenesitystä, leikkaamaan pikkiriikkisen multaötökän uutta talvitakkia. Tai ehkä ne unelmoivat pääsevänsä tekemään lakanoista komeita banderolleja, jotka sitten liehuisivat korkealla ihmisten päiden yllä. Rauhan ja kulttuurin puolesta.

UNIMAn tämän vuoden teemana on ”Nukketeatteri osana lastenkulttuuria.” Toimialueellani Lapissa välimatkat ovat pitkiä, ihmisiä vähän, varoja niukalti ja olosuhteet etenkin talvella melko haastavat. Haluan käyttää tilaisuuden hyväksi ja kiittää jokaista lappilaista kulttuurin tekijää siitä elintärkeästä työstä, jota he jaksavat pohjoisessa tehdä. ”Eijjoohelppoa” mutta lämmin vastaanotto kylissä on palkinto kaikesta vaivasta.

Mielikuvituksen villiä laukkaa pitää kannustaa ja ruokkia pienestä pitäen. Kaikkien lasten on päästävä (muun kulttuurin lisäksi) myös nukketeatterin äärelle, kokemaan se ihme ja kummallisuus, kun porkkana rakastuu tai keittiöjakkarasta tulee avaruusraketti, jolla lennetään tapaamaan maailman vanhinta tähteä. Nukketeatteria on tämä kaikki ja mitä varhemmin pääsee lapsi kulttuurielämysten äärelle, sitä useampi heistä sinne myös aikuisena haluaa. Sitä alkaa kaipaamaan. Myötäelämisen hetkiä, ilahtumista, surua, kimmastumistakin. Yhteistä leikkiä kun minä tiedän että te tiedätte että minä tiedän että oikeasti vanhat kirjat eivät osaa itkeä eikä vihaisesta appelsiinista ei voi tietenkään tulla presidenttiä. Muuta kuin Ameriikassa.

Lopuksi haluan kiittää jokaista nukketeatterin tekijää kokemastani kollegiaalisuudesta, joka etenkin pohjoisessa yksin työskentelevälle on elinehto. Lisäksi kiitos liikutuksista, taide-elämyksistä, metatasailla kuljeskeluista. Niistä kohotetuista hetkistä katsomossa, kun elämä tuntuu aivan erityisen merkitykselliseltä. Semmoista nukketeatteri aiheuttaa.

Onnea uudelle palkinnonsaajalle ja kaikille yllin kyllin merkityksellisiä hetkiä!